

กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2549

1. งานเบา คือ งานที่ใช้แรงน้อย ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกายไม่เกิน 200 กิโลแคลอรีต่อชั่วโมง
2. งานปานกลาง คือ งานที่ใช้แรงปานกลาง ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกาย 201 - 350 กิโลแคลอรีต่อชั่วโมง
3. งานหนัก คือ งานที่ใช้แรงมาก ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกายเกิน 350 กิโลแคลอรีต่อชั่วโมง
4. งานเบาต้องมีมาตรฐานระดับความร้อนไม่เกิน 34 องศาเซลเซียส
5. งานปานกลางต้องมีมาตรฐานระดับความร้อนไม่เกิน 32 องศาเซลเซียส
6. งานหนักต้องมีมาตรฐานระดับความร้อนไม่เกิน 30 องศาเซลเซียส
7. ในกรณีที่สถานประกอบกิจการมีระดับความร้อนเกินมาตรฐาน ให้นายจ้างดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขให้มีระดับความร้อนไม่เกินมาตรฐานที่กำหนด หากดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขแล้วไม่สามารถควบคุมให้ระดับความร้อนเป็นไปตามมาตรฐานได้ ให้นายจ้างปิดประกาศเตือนให้ลูกจ้างทราบและจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดเวลาที่ทำงาน
8. สำหรับบริเวณพื้นที่ทั่วไปภายในสถานประกอบกิจการ เช่น ทางเดิน ห้องน้ำ ห้องพัก ต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ 1 ท้ายกฎกระทรวงนี้
9. สำหรับบริเวณพื้นที่ใช้ประโยชน์ในกระบวนการผลิตที่ลูกจ้างทำงานต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ 2 ท้ายกฎกระทรวงนี้
10. สำหรับบริเวณที่ลูกจ้างต้องทำงานโดยใช้สายตามองเฉพาะจุดหรือต้องใช้สายตาอยู่กับที่ในการทำงาน ต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ 3 ท้ายกฎกระทรวงนี้
11. สำหรับบริเวณที่ลูกจ้างต้องทำงานโดยใช้สายตามองเฉพาะจุดหรือต้องใช้สายตาอยู่กับที่ในการทำงาน ในกรณีที่ไม่มีการกำหนดไว้ในตารางที่ 3 ต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ 4 ท้ายกฎกระทรวงนี้
12. สำหรับบริเวณรอบๆสถานประกอบการที่ลูกจ้างต้องทำงานโดยใช้สายตามองเฉพาะจุด ต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ 5 ท้ายกฎกระทรวงนี้
13. นายจ้างต้องจัดให้มีฉาก แผ่นฟิล์มกรองแสง หรือมาตรการอื่นที่เหมาะสมเพื่อป้องกันไม่ให้มีแสงส่องหรือสะท้อนเข้านัยน์ตาลูกจ้างในขณะที่ทำงาน ในกรณีที่ไม่สามารถป้องกันได้ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดเวลาที่ทำงาน
14. ในกรณีที่ลูกจ้างต้องทำงานในสถานที่มืด ทึบ คับแคบ เช่น ในถ้ำ อุโมงค์ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างสวมหมวกนิรภัยที่มีอุปกรณ์ส่องสว่างตลอดเวลาที่ทำงาน
15. นายจ้างต้องควบคุมระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานในแต่ละวันไม่เกินมาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ 6 ท้ายกฎกระทรวงนี้

16. ในบริเวณที่มีระดับเสียงกระแทกเกิน 140 เดซิเบลเอ หรือมีปริมาณเสียงสะสมของเสียงกระแทกเกินมาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ 6 ท้ายกฎกระทรวงนี้ ให้นายจ้างสั่งให้ลูกจ้างหยุดการทำงานจนกว่าจะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพื่อลดระดับเสียง
17. หากภายในสถานประกอบกิจการมีระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กำหนดไว้ ให้นายจ้างดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพื่อลดระดับเสียง หากยังดำเนินการไม่ได้ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดเวลาทำงานเพื่อลดเสียงให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินมาตรฐานที่กำหนด
18. ในบริเวณที่มีระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กำหนด ให้นายจ้างจัดให้มีเครื่องหมายเตือนให้ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลติดไว้ให้เห็นได้ชัดเจน
19. สถานประกอบกิจการที่มีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงาน 8 ชั่วโมงตั้งแต่ 85
20. เดซิเบลเอขึ้นไป ให้นายจ้างจัดทำโครงการอนุรักษ์การได้ยินในสถานประกอบกิจการ

ผู้สรุป
นายธนวัฒน์ แย้มดี
นักวิชาการความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม
ศูนย์เทคโนโลยีความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม